

Джерела та література

1. Бузні А. М. Методологія і практика формування інноваційної стратегії в державних і регіональних науково-виробничих системах: автореф. дис. ... д-ра екон. наук: 08.10.01/Ін-т економіко-правових досліджень НАН України. Донецьк, 1999. 35 с
2. Мухамедьяров А. М. Інноваційним менеджмент. Москва: Инфра-М. 176 с
3. Економіка в контексті інноваційного розвитку: стан та перспективи. *Інститут державного управління та регіонального розвитку*. URL: http://fk.vntu.edu.ua/images/documents/ujgorod_2016_2.pdf
4. Стратегія інноваційного розвитку України на 2010–2020 роки в умовах глобалізаційних викликів. URL: <http://kno.rada.gov.ua/uploads/documents/36382.pdf>
5. Маліновська О. Я., Вовк В. В. Сучасні тенденції розвитку маркетингу як концепції управління. 2018. URL: <http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/lib/27828/1/Збірник%20Луцьк%20%28%29.pdf>

Габор Д. – студентка

Науковий керівник: викл.

О. Стародубцева

Лозівська філія Харківського

державного автомобільно-дорожнього
коледжу, м. Лозова, Україна

Бюджетне фінансування та його роль у діяльності підприємства

Діяльність державних і муніципальних організацій, комерційних, некомерційних підприємств і приватних осіб неможлива без фінансування їх діяльності. В даний час сфера суспільних відносин, пов'язаних з фінансуванням, зокрема, з фінансуванням державних потреб активно розвивається законодавчо.

Бюджет – це форма утворення і розподіл грошових коштів, які націлені для задоволення потреб, завдань і певних функцій держави. За допомогою бюджету держава забезпечує виконання своєї діяльності – проведення економічної і соціальної політики [1].

Бюджетне фінансування розглядалося в роботах таких вчених як В. А. Гуртів, Ю. А. Крохина, С. В. Сігова та ін., в яких бюджетне фінансування визначається як «Безповоротне використання державних коштів, які надаються в розпорядження підприємств, організацій і установ для здійснення їх статутної поточної діяльності».

Бюджетною установою називають некомерційну організацію, створену суб'єктом чи муніципальним утворенням для надання послуг, виконання робіт, з метою забезпечення реалізації передбачених законодавством повноважень, і, відповідно, органів державної влади (державних органів) або органів місцевого самоврядування в таких сферах, як: наука, освіта, охорона здоров'я, культура, соціальний захист, зайнятість населення, фізична культура і спорт, а також в інших сферах.

Одним з напрямів сучасної фінансової системи є створення ефективно функціонуючої системи бюджетних установ і правильне використання наданих коштів [2].

Фінансування бюджетних установ передбачає кілька джерел: обов'язкові – на них відбувається функціонування установи, необов'язкові – їх використання покладається на керівництво, яке піддається впливу зовнішніх факторів, таких як правових і соціально-економічних.

Обов'язкові джерела фінансування можна розподілити на наступні групи:

- кошти з державного бюджету;
- кошти з бюджету суб'єкта;
- кошти місцевих бюджетів.

Установи діляться на дві підгрупи по наявності необов'язкових джерел фінансування:

- установи, які надають платні послуги і мають власні джерела доходу;
- установи, які не роблять платні послуги і не мають власних джерел доходу.

Особливості фінансів бюджетних організацій:

– оскільки бюджетні установи тісно пов'язані з бюджетом, з якого фінансуються їх витрати, то в результаті недоотримання коштів це призводить до недофінансування видатків організації, при перевиконанні бюджету певного рівня надходження це призводить до додаткового фінансування організації;

– бюджетні організації мають право надавати певні платні послуги, завдяки яким формують частину своїх власних коштів за рахунок самостійно зароблених доходів [3].

Бюджетним установам кошти з бюджету надаються у вигляді субсидій на відшкодування нормативних витрат, які пов'язані з виконанням державного (муніципального) завдання. Таким чином, розмір субсидії, виділеної бюджетній установі, залежить безпосередньо від рівня (кількості і якості) надаваних їм послуг (робіт). З цього випливає, що чим ефективніше діяльність установи, тим багатше вона повинна бути.

Планування бюджетних асигнувань здійснюється з урахуванням державного (муніципального) завдання на наступний фінансовий рік, а також його виконання в звітному і поточному фінансовому році. Невикористана до кінця фінансового року субсидія, надана на виконання державного завдання, залишається в розпорядженні установи [4].

Державне завдання формується при формуванні державного бюджету на черговий фінансовий рік і плановий період і затверджується не пізніше одного місяця з дня офіційного опублікування закону про бюджет на черговий фінансовий рік і плановий період.

Кошти, отримані з бюджету, повинні використовуватися тільки за призначенням, на підставі розпорядження організації, з підтвердженням документів, договорів, актів приймання даних послуг. Неправильне використання бюджетних коштів суворо перевіряється контролюючими органами. Відпущені кошти повинні витратитися тільки за їх цільовим призначенням [5].

Джерела та література

1. Бюджетна система України: навч. посіб./С. О. Булгакова, Л. І. Василенко, Л. В. Єрмошенко та ін.; за ред. С. О. Булгакової. Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2002. 288 с.
2. Бюджетний кодекс України. Вінниця: Книга-Вега, 2004. 108 с.
3. Бюджетний менеджмент: підручник/В. Федосов, В. Опарін, Л. Сафонова та ін.; за заг. ред. В. Федосова. Київ: КНЕУ, 2004. 864 с.
4. Василик О. Д., Павлюк К. В. Бюджетна система України: підручник. Київ: Центр навч. л-ри, 2004. 544 с.
5. Державні фінанси у транзитивній економіці: навч. посіб./М. І. Лін, Л. М. Горбач, Л. Я. Новосад та ін.; за заг. ред. д-ра екон. наук, проф. М. І. Карліна. Київ: Кондор, 2003. 200 с.
6. Концепція перебудови системи державних субсидій, що надаються галузям національної економіки. Затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 31.03.2003 р. № 182.

Галетій Є. – студентка
Науковий керівник: к. е. н., доц.
І. Підкамінний
Київський національний торговельно-
економічний університет
м. Київ, Україна

Джерела інансування інноваційних ініціатив молодих новаторів

Серед основних проблем інноваційної діяльності підприємств в Україні можна виділити відсутність зовнішніх джерел фінансування та необхідність залучення ресурсів від приватних та державних інвесторів, діяльність яких тільки розвивається.